

Ocotirea

Ce înțelegem prin ocrotire?

Dimineața, înainte să părăsim casa, Îl rugăm pe Dumnezeu să ne păzească în acea zi. Îl rugăm să ne păzească pe drum - fie că mergem pe jos, cu bicicleta, cu autobuzul, cu trenul sau cu mașina. Seara Îi mulțumim lui Dumnezeu că ne-a ajutat să ajungem cu bine acasă.

Prin ocrotire înțelegem să nu ni se întâmple nimic rău, respectiv totul să se petreacă așa cum ne dorim. Nu este greșit în sine să ne rugăm pentru aceasta, dar Biblia înțelege prin ocrotire ceva mult mai adânc decât condițiile bune, exterioare ale vieții noastre.

Ocotire – prin cine?

Pentru început dorim să ne gândim prin cine suntem păziți, și pentru aceasta să privim la câteva versete din Biblie:

Ocotitorul: Domnul Isus

„...către cei chemați, care sunt iubiți în Dumnezeu Tatăl și **păstrați** pentru Isus Hristos“ (Iuda 1).

„Credincios este Domnul: El vă va întări și **vă va păzi de cel rău**“ (2 Tesaloniceni 3.3).

Ocotitorul: Dumnezeu, Tatăl

Domnul Isus S-a rugat Dumnezeului Său și Tată, ca El să-i păzească de rău pe cei pe care I i-a dat Lui, Domnului Isus:

„...**păzește**, în Numele Tău, pe aceia pe care Mi i-ai dat, pentru ca ei să fie una, cum suntem și Noi. Când eram cu ei în lume, **îi păzeam Eu** în Numele Tău. Eu am păzit pe aceia, pe care Mi i-ai dat...“ (Ioan 17.11b-12).

„Nu Te rog să-i iei din lume, ci **să-i păzești de cel rău**“ (Ioan 17.15).

Ocotire – de cine sau ce?

Când Domnul Isus a fost aici pe pământ, El i-a păzit pe aceia care au crezut în El. Și după ce El i-a încredințat Dumnezeului și Tatălui

Său, pentru ca Acesta să-i păzească **de rău**, El Însuși nu a încetat să facă aceasta. Aceste versete ne arată de ce anume dorește Domnul Isus să ne păzească: de rău.

În versetele citate din Biblie putem citi de cine dorește Dumnezeu să ne păzească. Dar la cine sau la ce se referă cuvântul „rău“?

Cuvântul folosit în Ioan 17.15 și 2 Tesaloniceni 3.3 pentru „rău“ apare în Matei 5.37 pentru prima dată: „Felul vostru de vorbire să fie: «Da, da; nu, nu»; ce trece peste aceste cuvinte vine **de la cel rău**“ (Matei 5.37).

Există și alte câteva versete, dintre care doresc să amintesc trei:

„Ascultați, dar, ce înseamnă pilda semănătorului: Când un om aude Cuvântul privitor la Împărăție și nu-l înțelege, vine cel rău și răpește ce a fost semănat în inima lui...“ (Matei 13.18-19a).

„Împărăția cerurilor se aseamănă cu un om care a semănat o sămânță bună în țarina lui. Dar, pe când dormeau oamenii, a venit vrăjmașul lui, a semănat neghina între grâu și a plecat. Când au răsărit firele de grâu și au făcut rod, a ieșit la iveală și neghina... Cel ce seamănă sămânța bună este Fiul Omului. Țarina este lumea; sămânța bună sunt fiii Împărăției; neghina sunt fiii celui rău“ (Matei 13.24b-26; 37-38).

„Dar oamenii răi și înșelători vor merge din rău în mai rău, vor amăgi pe alții și se vor amăgi și pe ei înșiși“ (2 Timotei 3.13).

Deci, răul este satan, diavolul. Răii respectiv din cel rău sunt oamenii care stau sub influența lui satan. În Vechiul Testament, aceștia sunt numiți în multe locuri ca „cei fărădelege“. Răul, pe care de asemenea îl găsim în Cuvântul lui Dumnezeu, este tot ce stă în opoziție cu Dumnezeu și Cuvântul Său. Un om poate să fie influențat negativ.

Rugăciuni pentru ocrotire în Biblie

Există versete în Biblie în care citim despre rugăciunea personală pentru ocrotire. Găsim

asemenea versete în Psalmul 16, o cântare a lui David și în Psalmul 17, o rugăciune a lui David. Acestea prezintă motive diferite, de ce David s-a rugat pentru ocrotire.

Alte versete:

„Păzește-mi sufletul și scapă-mă! Nu mă lăsa să fiu dat de rușine când mă încred în Tine!“ (Psalm 25.20).

„Păzește-mi sufletul, căci sunt unul din cei iubiți de Tine! Scapă, Dumnezeule, pe robul Tău, care se încrede în Tine!“ (Psalm 86.2).

„Păzește-mă, Doamne, de mâinile celui rău! Ferește-mă de oamenii asupritori, care se gândesc să mă doboare!“ (Psalm 140.4).

„Păzește-mă de cursa pe care mi-o întind ei, și de piedicile celor ce fac răul!“ (Psalm 141.9).

Influența răului și mijloacele noastre

Armura

În Efeseni 6.10-18 nu este descrisă doar armura lui Dumnezeu, ci și pentru ce avem nevoie de ea. Vorbind despre aceasta, Pavel a apărut bucuria binecuvântărilor duhovnicești. Din aceste versete putem trage foloase practice și pentru tema noastră. Pavel începe cu versetele 10-11: „Întăriți-vă în Domnul și în puterea tăriei Lui. Îmbrăcați-vă cu toată armura lui Dumnezeu, **ca să puteți ține piept împotriva uneltirilor diavolului.**“ După ce a descris câteva obiecte ale armurii și însemnătatea lor duhovnicească, Pavel reține în versetul 16: „Pe deasupra tuturor acestora, luați scutul credinței, cu care veți putea stinge toate săgețile arzătoare ale celui rău.“

Ce învățăm din versetele amintite?

- Suntem puși în fața uneltirilor diavolului.
- Putem rezista, dacă purtăm toate componentele armurii.
- Puterea noastră nu este în noi, ci doar în Domnul Isus.
- Un scut trebuie ținut totdeauna în direcția de unde vine o săgeată: credința - deci încrederea credinței în Dumnezeu - ne ocrotește (duhovnicește) de atacurile lui satan.

Satan dorește „să facă rău“ lui Dumnezeu acolo unde poate. Aici pe pământ, „șintele de atac“ sunt aceia care cred în Dumnezeu.

Orice mijloc îi este pe plac diavolului. Pe oameni îi atrage de la calea dreaptă cu învățături ușor falsificate. Alții primesc o lovitură deplină, pentru a fi păgubiți în credința personală. Observăm de exemplu sărăcia morală și influența crescândă a ocultă a societății?

Să oferim suprafețe de atac puține

Dacă îngăduim răul în viața noastră, oferim lui satan o suprafață de atac mai mare. De aceea există așa de multe versete, în care suntem îndemnați să ne distanțăm de tot ce nu se potrivește cu sfințenia lui Dumnezeu și ne abate de la calea pe care Dumnezeu dorește să ne conducă (a se vedea și Deuteronom 13.6b).

Pavel scrie în 1 Tesaloniceni 5.21-22: „Cercetați toate lucrurile și păstrați ce este bun. Feriți-vă de orice se pare rău.“ În 1 Corinteni 5.9-11 sunt amintiți oameni care pe baza vieții și acțiunii lor sunt numiți „răi“ și sunt dați afară din părtășia credincioșilor.

Ocrotire – în fiecare zi

Deci vedem că ocrotirea în situațiile noastre zilnice - de exemplu, ca să ajungem bine de la A la B - are în Biblie mai degrabă o valoare subordonată. Aceasta nu înseamnă că nu ne vom ruga pentru această ocrotire! Dar Domnului Isus I-a fost pe inimă în mod deosebit, ca credința noastră să fie păzită. Din acest motiv îi spune lui Simon Petru: „Simone, Simone, satan v-a cerut să vă cearnă ca pe grâu. Dar Eu M-am rugat pentru tine, ca să nu se piardă credința ta; și, după ce te vei întoarce la Dumnezeu, să întărești pe frații tăi“ (Luca 22.31-32).

Dar, desigur, El nu ne lasă nici în situațiile noastre zilnice. Trebuie să-L rugăm pentru ocrotire și conducere în intențiile noastre. Prin aceasta exprimăm tocmai dependența noastră de Dumnezeu.

În Marcu 4.35-41 și 6.45-51 avem două întâmplări, în care ucenicii erau în necaz pe mare și Domnul le-a venit în ajutor. În Marcu 4.38, ei se îndreaptă cu necazul lor la El, la adresa corectă. În capitolul 6.48, El îi vede suferind necaz și vine la ei.

Devenim conștienți de ceva: ocrotire nu înseamnă să mergi cu mașina fără vreo pană toată viața. Unele pane au poate o însemnătate mai adâncă decât bănuim noi:

- Poate că Dumnezeu ne-a ocrotit de ceva mai rău?
- Poate că Dumnezeu dorește să conducă altfel calea noastră?
- Poate că Dumnezeu dorește să ne aducă din nou și mai puternic în dependență de El?
- Poate că Dumnezeu dorește să probeze, să verifice credința noastră?

„Domnul păzește pe toți cei ce-L iubesc.“

(Psalm 145.20a)